

DUGOSELKA KRONIKA

GODINA XI.
BROJ 156
3. SRPNJA 1978.
Cijena 2 din.

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

PALIM BORCIMA

Po ulasku okupacionih snaga u Jugoslaviju 1941. godine Centralni komitet Komunističke partije Jugoslavije pozvao je narode Jugoslavije na oružani ustanak protiv neprijatelja. 22. lipnja 1941. godine Partija je pozvala narode riječima: »Proleterij svijeta zemalja Jugoslavije na svoja mjesta, u prve borbene redove. Zbijte čvrsto redove oko Vaše avangarde Komunističke partije Jugoslavije... Vi, koji stenjete pod okupatorskom čizmom, svi Vi, koji ljubite slobodu i nezavisnost, koji nećete ropstvo, znajte, da je kucnuo čas borbe za Vaše oslobođenje od fašističkog osvajača. Zato pridonosite svoj dio u borbi za Vašu slobodu, pod vodstvom Komunističke partije Jugoslavije... Ne dajte se zavesti raznim domaćim reacionarima, koji su u službi okupatora! Vaše je mjesto u borbenim redovima radničke klase, koja se bori za svoju i Vašu istinsku slobodu i nezavisnost. Od te borbe zavisi i Vaša budućnost i budućnost Vaše djece!!!

Razvoj događaja je iznenadio neprijatelja. Sve što je bilo čestito, rodoljubivo, tko je volio svoju zemlju, bez obzira na nacionalnu, vjersku i bivšu stranačku pripadnost, star i mlad, muško i žensko, čak i djeca, digli su se kao jedan borac u obrani časti, nezavisnosti i slobode svoje zemlje.

DANA 4. SRPNJA 1941. g. u Beogradu na sjednici CK KPJ izrađen je plan oružanog ustanka, koji se počeo širiti. Borbeni poklik »Smrt fašizmu — sloboda narodima!« razlegao se u cijeloj zemlji. Stvorena je moćna i nezadrživa Narodnooslobodilačka vojska, herojska Jugoslavenska narodna vojska. Okupator je biježao zajedno s domaćim izdajcima. Naši su narodi odoljeli svim sedam neprijateljskih ofenziva. Svaka borba traži žrtve. Borba je bila velika i milijun sedamstotisuća boraca izgubilo je svoje živote, natopilo krvlju svoju zemlju i stvorilo temelje novoj domovini. Pali borci su dostojni našeg postojanja i našeg sjećanja.

4. srpnja se svake godine slavi kao DAN BORCA, Dan ustanka naroda Jugoslavije. Savez boraca narodnooslobodilačke borbe i svi naši narodi svečano slave taj dan. U cijeloj zemlji kite se cvijećem grobovi palih boraca i mjesta na kojima su poginuli, polažu se vijenci na spomenike podignute narodnim borcima, podižu se novi spomenici i kosturnice palim borcima, dižu se u njihovu čast škole i — druge ustanove, održavaju se partizanski marševi i improviziraju borbe, održavaju se svečane priredbe i akademije, posjećuju se porodice palih boraca, vodi se briga o njihovoj djeci.

Preživjeli borci nadahnjuju svojim primjerom i primjerom palih boraca nova pokoljenja za neslomljivo bratstvo i jedinstvo, slobodu i nezavisnost i socijalističku izgradnju svoje domovine. D. K.

Preseka u NOR-u

Preseka je malo selo smješteno na lijevoj obali rijeke Save, jugoistočno od grada Zagreba, udaljeno oko 30 km. Između dva svjetska rata selo je brojilo 73 domaćinstva i to u glavnom poljoprivrednih, s oko 330 stanovnika. Većina domaćinstava je bilo siromašno i srednje, njih preko 91%, svega 8% jebilo imućnih domaćinstava a koja su posjedovala preko polovicu obradivih zemljišnih površina. Zbog toga dobar dio muškaraca je uz poljoprivredu tražilo zaradu na kopanju kanala, izgradnji nasipa, izvozu šljunka iz rijeke Save, te odlaskom na privremeni rad u Francusku, Belgiju i Luksemburg, a isto tako veliki broj žena, muškaraca i djece radilo je na imanjima imućnih seljaka.

Još prije prvog svjetskog rata selo Preseka je bilo politički aktivno, u njega su prodirale ideje Hrvatske republikanske seljačke stranke koje su unosili aljedbenici ideja braće Radića Ivan i Duro Sandor. U to su vrijeme često, puta u Preseki boravili Antun i Stjepan Radić i održavali političke sastanke sa seljacima.

Poslije prvog svjetskog rata politički život je postao još intenzivniji. 1920/1921. osnovana je u Preseki organizacija H.R.S.S.-e, tako je većina mještana bilo članovi H.R.S.S., dosta

Poziv na svečanost

Centralna svečanost povodom Dana borca za općinu Dugo Selo održati će se 4. srpnja 1978. godine u Preseki.

Organizator ovogodišnje svečanosti su Općinski odbor SUBNOR-a Dugo Selo i društveno-političke organizacije mjesta Preseka.

Ovogodišnja proslava održava se u znaku svečanog uručivanja Povelje o bratimljenju općini Mionica iz Socijalističke republike Srbije. Delegaciji općine Mionica Povelja će biti predana na samom svečanom zboru građana povodom Dana borca.

Svečanost počinje samog 4. srpnja u 10.00 sati prigodnim govorom. Nakon prigodnog govora izvršit će se predaja Povelje delegaciji Mionice, dok će cjelokupan dan popunjavati različiti prigodni sadržaji.

Kulturno umjetnički program, već tradicionalna sportska olimpijada, te brzi vježbe dobrovoljno vatrogasnih društava.

Organizator svečanosti založio se je, te obezbijedio autobusni prijevoz iz svih mjesta naše komune. Raspored autobusa donosimo u ovom broju »Kronike« u cijelosti.

m.

je bilo pretplatnika na glasilo »Dom« kojega je uređivao Radić.

Kako je uvođenjem diktature kralja Aleksandra Karadorđevića 1929. godine zabranjen sav napredni politički rad i uopće djelovanje političkih partija opozicije, tako je bio zabranjen rad H.R.S.S. Pošto je u Preseki politički život već bio razvijen, nije se pasiviziralo, već je osnovano Dobrovoljno vatrogasno društvo Preseka 1929. godine i u tom društvu se nastavilo javno društveno i politički djelovati. Kroz DVD-o odvijao se sav društveni i politički rad u selu sve do drugog

svjetskog rata. Tako je 1933. godine bila u selu Preseka na najvećoj lipi izvešana hrvatska zastava. Tada je bilo zabranjeno isticanje nacionalnih obilježja, posebno hrvatske nacionalnosti i zbog toga su žandari iz Dugog Sela i općinske vlasti provodili istragu tko je izvjesio zastavu, ali krivica nisu nikada pronašli, jer nije bilo izdajica.

Ideje naprednog radničkog pokreta u selu Preseka počinju ulaziti 1932. godine. One su prodirale iz sela Ježeva u kojem je djelovala orga-

Nastavak na 2. strani

TREBA JOŠ RADITI

U nedjelju 25. lipnja komunisti jedinica teritorijalne obrane s područja pet općina održali su svoju konferenciju u Domu JNA Dugo Selo.

Konferenciji su prisustvovali predstavnici Republičkog štaba TO SR Hrvatske, Štaba TO Zajednice općina Zagreb, predstavnici javnog i društveno-političkog života Zajedni-

ce općina Zagreb, te skupština općina Vrbovec, Sesvele, Zelina, Donja Stubica i Dugo Selo.

O radu organizacije SK u jedinicama TO govorio je sekretar Konferencije SK drug Veikko Duplić. Kroz referat i diskusiju konstatirano je da su komunisti vodeća snaga u jedinicama TO, ali da treba još mnogo raditi kako bi sve jedi-

nice od najniže do najviše ulagale maksimalno truda za postizanje što boljih rezultata na polju borbene spremnosti, moralno-političke jedinstvenosti i drugih aktivnosti vezanih uz djelovanje i rad jedinica teritorijalne obrane. S konferencije je upućeno pozdravno pismo Maršalu Jugoslavije Josipu Brozu Titu.

m.

Sekretarov govor

Praćenje rada Konferencije

Narod ovog kraja već se je 1941. godine odazvao pozivu Tita i Partije

Nastavak sa 1. strane

nizacija Komunističke partije Jugoslavije od 1920. godine. Poslije 1930. godine napredno političko ili komunističko djelovanje putem vatrogasnog društva provodio je Ivan Skubić siromašni seljak i zidorski radnik, te Ivan Vranić kovački pomoćnik i kasnije kovački majstor. Organizirajući širenje ideja naprednog radničkog pokreta otpočelo je aktivnošću Đure Bana iz Oborova Gornjeg, koji je bio kolarski pomoćnik u selu Obedišću kod kolarskog majstora Skulec Ivana, inače poznatog komuniste. Tada je selo Obedišće imalo partijsku ćeliju zajedno sa Ježevom.

Ban Đuro povezao se sa Skubić Ivanom i Vranić Ivanom i donosio im marksističku literaturu iz Ježeva. I ako tada ova dvojica još nisu bili članovi KPJ-a, ali u Preseki i susjednim selima svi su ih smatrali komunistima, a što su stvarno i bili, jer su širili napredne komunističke ideje kroz pojedinačne razgovore i na sastancima vatrogasnih društava.

Poslije 1934. godine, kada je pustila diktatura, politički život u selu je bio sve intenzivniji. Kroz vatrogasno društvo vršena je priprema za izgradnju vatrogasno-društvenog doma, koji je izgrađen 1936. godine. Još ranije 1933/34. godine osnovan je i Ogranak »Seljačke sloge« i tako se još više razvio kulturno-prosvjetni i zabavni život u selu. Održavane su priredbe na kojima su prikazani kazališni komadi kao »Matija Gubec«, »Zemlja«, »Graničari«, »Jazavac pred sudom« i dr. Na te priredbe dolazili su ljudi iz susjednih sela, tu su proširivane napredne ideje, jer obično uz priredbu su održavani politički govori. Obično je govore održavao Skubić Ivan, a poneki put je dolazio Tomo Bugarin i Tomo Gerez iz Ježeva, poznati komunisti. Oni su znali održati govore koje su ljudi rado slušali.

U to vrijeme jedna od velikih pobjeda naprednih ideja i ljudi u Preseki je izborna prava na zemljištu zajednicu zvanu »Polje«. Zemljište toga polja bogati seljaci su htjeli podijeliti, jer po tzv. šesijalnom pravu njima bi pripala većina, tako reći skoro sve zemljište, dok siromašni seljaci ne bi dobili ništa. Uz upornu borbu većina seljaka, srednjih i siromašnih s jedne strane i manjine bogatih s druge strane, vođenjem nekoliko godina dugačke parnice pred sudom u Zagrebu, polje je ipak ostao zajedničko vlasništvo svih stanovnika sela Preseka, kao što je i danas.

Također uspješno je provedena akcija uređenja polja tj. izvršeno je čišćenje grmlja, vrba i drugog drveća, te navoženje baruština i grba. U planu je bilo potpuno ravnjanje i uređenje polja, ali ta akcija je prekinuta drugim svjetskim ratom.

U 1938. godini formirana je prva partijska organizacija u selu Preseka. Članovi organizacije su bili Ivan Skubić, Ivan Vranić, Mato Vuzdar, uskoro iz partijske organizacije Dubrovčak Desni doselio je i Đuro Ban, koji je bio član Partije od 1937. godine. Tokom 1939. i 1940. godine u članstvo KPJ-e su primljeni Marica Vranić, Kata Vranek i Đuro Đurkan.

Početkom 1939. godine formiran je omladinski aktiv u kojem su bili Mato Vranek, Mato Skubić i Stjepan Ivančan. Pod konac 1939. godine omladinski aktiv je pretvoren u grupu SKOJ-a u kojoj je, osim naprijed navedenih bio i Stjepan Vranić. Ova grupa SKOJ-a bila je pomoćnik partijske organizacije, provodila je sve akcije zajedno s članovima partije u selu Preseka. Tako je 1941. godine okupljeno veliki broj omladinska i omladinki u Savez mlade generacije, koji je 1942. godine dobio naziv USAOH.

1939./1940. godine osnovana je organizacija žena u koju je bilo okupljeno veći broj odnosno preko 20 žena, ta je organizacija kasnije prešla u Antifašističku frontu žena.

Također 1940. godine organizirano je i okupljeno preko 20 simpatizera KPJ-e. Oni su provodili direktive partije u DVD-u, Ogranaku »Seljačke sloge«, među ženama, omladini i seoskoj upravi. Od tih drugova je 1941. godine formiran prvi seoski Narodno-oslobodilački odbor, koji je djelovao, odnosno vršio funkciju narodne vlasti sve do završetka rata, kao i neposredno poslije oslobođenja, sve do prvih izbora za organe narodne vlasti. Prvi predsjednik seoskog NOO bio je Ivan Kolar — Luka, a kasnije Filip Herak i Mato Vranić.

Političko djelovanje partijske organizacije Preseka vrlo dobro se osjećalo na dijelu Posavine. Članovi partije su razglašavali reakcionarnu i protunarodnu buržoasku politiku, HSS sa dr. Mačekom na čelu, a čiji eksponent na području općine Oborovo je bio Stjepan Đorđić. Zbog svoje političke nemoći u borbi protiv komunističke, rukovodstvo HSS-a kotara Dugo Selo sa svojom »Seljačkom zaštitom« iz Crncina i Oborova otpočelo je hajku na komuniste i napredne ljude. Tako je u veljači 1940. »zaštita« iz Oborova napala komuniste sela Preseka, ali tada se diglo na noge čitavo selo i potjeralo »zaštitaru«. Pošto se »zaštita« obrukala pred narodom, u akciju protiv komunističke se angažirala Kotarska oblast Dugo Selo. Tada je uhačeno i zatvoreno 15 ljudi naprednijih ideja, među njima i nekoliko komunističkih, od toga iz sela Preseka 9 ljudi. Oni su bili u zatvoru 15 dana.

Aktivnost članova partije Preseka nastavila se nakon okupacije 1941. godine. To se vrlo dobro osjećalo, jer tada veliki broj obveznika uopće se nije odazivao pozivu ustaških vlasti u vojne jedinice domobranstva.

Značajno je napomenuti da su pod konac srpnja 1941. u selu Preseka boravili u ilegalnosti pripadnici Sisačkog partizanskog odreda. Dio toga odreda morao se skloniti za vrijeme ofenzive ustaša na šumu Brezovica u kojoj je imao odred svoju bazu. Među pripadnicima odreda bio je i Franjo Ogulinac — Seljo španjski borac, odnosno kapetan španjske republikanske vojske, poginuo 1942. godine kao komandant II operativne zone, proglašen za Narodnog heroja.

Aktivnost komunističke osjetila je ustaška vlast i zbog toga je poduzela mjere da spriječi djelovanje komunističke vlasti u Oborovu i Kotarska vlast u Dugom Selu nije imala političke a niti vojne snage, da spriječe aktivnost članova partije Preseka. Zbog toga su pozvali u pomoć policiju iz Zagreba. Tako je 18. i 20. prosinca 1941. godine ustaška policija iz Zagreba uz pomoć žandara iz Dugog Sela i Posavskih Brega izvršila prepad na selo Preseku. Tada su opkolili selo i sve odrasle muškarce i dio žena natjerali u društveni dom, prijetili i maltretirali ih, tražili da kažu gdje se sakrivaju komunisti. Kada nitko nije ništa priznao i nikoga prokazao, uhapsili su 8 simpatizera KPJ-e, odveli ih u zatvor Zagrebačke policije Đorđićeva ulica. Zatvoreni su slijedeći drugovi: Vranić Stjepan, Vranić Mato stariji, Vranić Mato mlađi, Đurkan Đuro, Đurkan Stjepan i Đuranec Đuro, te iz Oborova Kukurić Ivan i Ban Barica. Oni su bili u zatvoru preko 30 dana a neki 90 dana. Uslijed nedostataka dokaza svi su pušteni kući, ali su bili dosta pretučeni, tako su Vranić Mato st. i Vranić Stjepan uslijed ozljeda ubrzo umrli. Ustaška vlast je tada raspisala potjernicu s nagradom od 50 do 100 hiljada kuna, tko prokaže ili uhvati komuniste Skubić Ivana, Ban Đuro, Vranić Ivana, Vuzdar Matu i Skubić Matu.

Tokom 1942. godine u NOP u selu Preseka okupljeno je veliki broj ljudi, ojačao je ponovno rad partijske organizacije, a naročito rad grupe SKOJ-a, koja je na sebe preuzela najveći dio zadataka. Povećala se SKOJ-evska grupa za 10 članova i tada je brojila 13 članova, a Savez mlade generacije brojio je 25 članova.

1942. u SKOJ su primljeni, Kolar Drago, Herak Stjepan, Kolar Tomo, Trček Martin, Ivančan Đuro, Vranić Ivan, Vranek Đuro, Vranek Josip, Vranek Đuro i Vranek Marica.

1943. u USAOH je obuhvaćeno 98% omladine i primljeno u SKOJ oko 15 mladih, većinom omladinki. Omladina je tada organizirana u omladinske radne jedinice, koje su djelovale do kraja rata. Omladinske radne jedinice su obrađivale zemlju domaćinstvima kojih su članovi bili u partizanima. Isto tako bio je razvijen i kulturno-prosvjetni rad, omladina je održavala priredbe za narod i vojsku.

Organizacija AFZ-a okupljala je veliki broj žena, seoski NOO vršio je funkciju vlasti, sakupljao je hranu, odjeću i obuću, vatrogasno društvo je poklonilo svoje vatrogasne uniforme borcima NOV-a.

Preseka je u toku NOB-e dala ukupno 54 borca NOV-e i POJ-e. Od toga od 1941. godine 8, 1942. godine 13, 1943. godine 21, 1944. godine 7, i 1945. godine 7 boraca.

U toku rata poginulo je 13 boraca NOV-e. Ratnih vojnih invalida je 11 boraca. Žrtava fašističkog terora je 4 stanovnika Preseke.

Od boraca NOV-e njih 25 su u toku rata bili vojni i vojno-politički rukovodioci, dok su ostali bili obični borci, mitraljese i vojni kuriri.

Na zadacima u pozadini, organima narodne vlasti NOO-a, rukovodstvom organizacija KPJ-e, SKOJ-a, USAOH-a, AFZ-a i JNOF-e u selu Preseka, općini Oborovo, kotaru Dugo Selo i šire, bilo je angažirano 35 aktivista. Od toga u rukovodstvom okruga Zagreb 4, kotara Dugo Selo 6, općini Oborovo 8, te u mjesnim rukovodstvima sela Preseka 17 aktivista.

Od poznatih rukovodilaca su bili Skubić Ivan — Posavec, Vranić Ivan — Iskra, Vranek Mato — Čapajev i Ivančan Đuro — Igljić.

Nosioci Partizanske spomenice 1941. su Ivan Vranić — Iskra, Mato Skubić i Marica Vranić.

U proljeće i ljeto 1942. godine partijske i SKOJ-evske veze uspostavljaju se i proširuju sa Ježevom, Opatincem, Prevlakom, Jezerom, Bukvejem, Dugim Selom, Ivanjom Rekom i gradom Zagrebom. To su bile stalne kurirske veze kroz koja su prolazili terenski politički radnici, prenošena pošta, razni materijal i upućivani ljudi u partizane, bilo za Zumberak, Kordun, Baniju, Moslavinu i Slavoniju. Ove veze uglavnom je održavala omladina — članovi SKOJ-a.

Tokom 1943. u Preseki je bilo sjedište Okružnog komiteta KPH-a Zagreb. Tako su u Preseku dolazili viši rukovodioci kao Dragutin Salić — Konspirator, Dr. Pajo Gregorić — Brzi, Marko Belinić, Dušan Čalić — Čule, Marijan Cvetković, Ivo Marinković, Rade Bulat i Anka Berus.

Po što je Preseka bila sjedište i svratište mnogih rukovodioca ona je postala centar NOP-a na dijelu Posavine i kotara Dugo Selo. Tako je u Preseki na sjednici Okružnog komiteta KPH-a Zagreb 27. kolovoza 1943. godine donijeta odluka odnosno upućen prijedlog Centralnom komitetu KPH-a i Stabu II operativne zone da se formira partizanski odred, koji je dobio naziv Zagrebački partizanski odred. Prema tome svečano formiranje Z.P.O. izvršeno je u selu Preseka rujna 1943. godine ili bolje rečeno u Preseki je otpočelo formiranje Odreda, da bi njegovo konačno formiranje bilo izvršeno nekoliko dana kasnije u selu Hrušćica.

Isto tako Preseka je bila domaćin formiranja Posavskog partizanskog odreda, čije je prikupljanje i formiranje otpočelo u ožujku 1944. godine, a svečani čin formiranja trebao se obaviti 29. ožujka 1944. Prekinut je neprijateljskom ofenzivom poznatom kao »Oborovska bitka«.

U studenom 1943. godine u Preseki je održan veliki miting, odnosno proslava Oktobarske revolucije. Na tome mitingu uz vojne jedinice Z.P.O.-a, aktivista NOP-a s područja okruga Zagreb, bio je prisutan veliki broj stanovnika iz svih sela Posavine.

Većina domaćinstava sela Preseka bila je na strani NOP-a, izuzev nekoliko koji su bili neprijateljski raspoloženi, te čiji su muški članovi (njih 5) 1945. godine otišli u ustašku miliciju u Dugo Selo. Ovi su bili pod utjecajem reakcionarnog vodstva HSS i dr. Mačeka. Samo je domaćinstvo Ivana Skubića bilo polustaško, zvanog »načelnik«. On je kao ustaški konfident strijeljan.

Kroz čitavu NOB-u stanovnici Preseke su dali za NOV-u veliki broj sitne i krupne stoke, tone žitarica — kukuruza, krumpira i drugih životnih namirnica. Dali su veliki broj razne odjeće i obuće, te nahranili veliki broj boraca.

Borci ZOP, kao i Posavskog odreda uvijek su s veseljem dolazili u Preseku, jer ih je narod primio s posebno mpažnjom. Dobro su hranjeni po kućama, okupani, očišćeni od ušiju i dobivali čisto rublje. O svemu tome najviše se brinule omladinke i žene. To je uvijek bilo narodno veselje, jer se tada održavala priredba odnosno miting kao i ples.

Ivan Vranić

DOM ZDRAVLJA DUGO SELO

na osnovu odluke Rađničkog savjeta od 20. 6. 1978. godine raspisuje

NATJEČAJ

za sklapanje ugovora s učenicom završnog stupnja srednjeg obrazovanja za zvanje

1. EKONOMSKI TEHNIČAR — jedan učenik

Uvjet:

— svršen pripremni stupanj usmjerenog obrazovanja,
— da nema zdravstvenih i drugih zapreka za obavljanje poslova i zadataka u navedenom zanimanju.

Prednost imaju učenici s boljim uspjehom.

Rok za podnošenje molbe 8 dana nakon objave.

Ponude dostaviti Savjet Doma zdravlja, Dugo Selo.

Sjećanje na povijest

Učenici zagrebačkih osnovnih škola koje posjećuju memorijalnu izložbu i spomen-kosturnicu u Oborovu, često kao zadatak riješavaju likovno i literarno temu Oborovske bitke.

U ovom broju donosimo dva literarna i jedan likovni rad učenika osnovnih škola iz Zagreba nakon posjete Spomen području Oborovo.

Oborovska bitka

Malo mjesto pokraj Save,
uspomenu tužnu čuva
na poginule partizane
iz boja teška, ljuta.

Hrabro su se borili
nada im u srcu bila,
al' mnoge rafali pokosili
nada se ugasila.
U preživelih
vjeru u slobodu ostala.

A evo i potok Crnac
sav u krvi dalje teče.
»Pao je Stjepan Bobinac!
— drug drugu tužno reče.

I borba se stišala
na statine života u nepovrat
odnjela.
Sloboda je osvanula!
Mir narodu vratila.

Irena Cajher IIIA

Bitka kod Oborova

Strašna je bitka kod Oborova bila
i mnogo je partizana pogubila.
Oni su se hrabro borili
i svoj život su izgubili.

Mnogi su komandanti tu poginuli
i borci su bez njih ostali.
I dalje su se hrabro borili
i neprijatelja su pobjedili.

Stjepan Bobinac je pao,
za slobodu svoj život je dao.

I: Dugog Sela i Siska, partizani

su dolazili,

ali se više nisu vraćali.

Potok Crnac krvav je bio,
neprijatelj ga je krvavo zalio.
Neprijateljski mitraljezi kose,
i žalost pronose.

Prije trideset i četiri ljeta, to je bilo,
i sreća što se nije ponovilo.

Natalija Milanja IIIA

Sjećanje učenika na spomen područje

Dan škole Rugvica

Osnovna škola Rugvica obilježila je svoj dan prigodnom izložbom dječjih radova, te nizom drugih aktivnosti učenika i nastavnika ovog vrijednog kolektiva.

U povodu Dana škole u Rugvici je održana svečana akademija na kojoj je okupljenim građanima, gostima, učenicima i nastavnicima, o razvoju

škole Rugvica, govorio direktor škole. Kulturni-umjetnički program, kojeg su izvodili učenici uz aktivno učešće svojih nastavnika, oduševio je sve prisutne.

U ovom broju donosimo nekoliko fotografija s nedavno održane proslave Dana škole u Rugvici.

m.

S izložbe dječjih radova

Mali folkloristi izvode splet posavskih kola

Svečano otvaranje programa povodom Dana škole

Osnovana omladinska organizacija Crvenog križa

Omladina Crvenog križa predstavlja značajnu društvenu snagu u razvoju organizacije i socijalističkog odgoja uopće putem humanističke aktivnosti, pomažući svima onima kojima je pomoć potrebna.

Na osnivačkoj skupštini održanoj 11. 6. 1978. godine bilo je svečano i radno. Uz prisutne članove organizacije Crvenog križa od pozvanih gostiju prisustvovali su delegat Općinske organizacije Crvenog križa Dugo Selo u skupštini Crvenog križa Hrvatske drug Cvijanović Vjekoslav i drug Skulec Mijo predsjednik Kluba liječenih alkoholičara Dugo Selo, koji su svojom diskusijom doprinijeli ozbiljnom radu ove skupštine. Na osnovu Programске orijentacije u odnosu na omladinu u organizaciji Crvenog križa i Prijedloga Programa rada Omladinske organizacije Crvenog križa Dugo Selo, učešće u diskusiji uzelo je sedam članova, koji su govorili o dosadašnjem radu u organizaciji Crvenog križa, kao i o želji da se Program rada u cijelosti izvrši, sa željom da se izvršavanju zadataka pride odmah. Nakon diskusije donesen je jednoglasno Plan realizacije Programa za 1978. godinu, koji sadrži:

- omasovljenje dobrovoljnih davalaca krvi 1. 7. 1978. godine
- predavanje o krvnom pritisku i mjeranje krvnog pritiska
- što je bolest, a što ovisnost i čime je to povezano, što je samopomoć, što je dobrosusjedska pomoć
- predavanje i razgovor sa liječnikom
- borba protiv tuberkuloze
- predavanje ili razgovor sa liječnikom specijalistom prema izboru
- upoznavanje sa Ženevskim konvencijama u suradnji sa ostalim članovima
- osposobljavanje — ekipe prve pomoći
- ekipe za socijalni rad
- obilježavanje 100. obljetnice postojanja organizacije Crvenog križa na tlu SR Hrvatske;
- akcija »100 stabala za 100 godina humanosti« posvećena Domu Omladine u Dugom Selu,
- inicijativa za izgradnju Doma Omladine u Dugom Selu u okviru kompleksa Sportsko-rekreativnog centra u Dugom Selu,

Dragica Pjevac

— doprinos ideji OOCK Dugo Selo za osnivanje Galerije »Bratstva i jedinstva« pri OOCK Dugo Selo, posvećeno Domu Omladine u Dugom Selu

— razvijanje drugarstva i društvenog života kroz izlete, ples i druge oblike.

Kod provođenja svih ovih akcija organizacija Crvenog križa računa ne samo na njihovu materijalnu vrijednost, koja omogućava pružanje pomoći onima, kojima je pomoć potrebna, nego računa i na odgojno djelovanje takvih akcija u razvijanju solidarnosti i uzajamnosti, smisla za društveni i drugarski život, smisla za međusobno pomaganje, samoodricanje i štednju, smisla za očuvanje čovjekove okoline, prirodne i radne sredine. To je razlog da organizacija Crvenog križa u svojoj djelatnosti i zadacima uvijek sistematski i planski radi na odgoju i obrazovanju mladih članova, na odgoju u duhu socijalističkog humanizma, koji je identičan s osnovnim humanističkim ciljevima i pogledima našeg društva u cjelosti. Rad mladih u organizaciji Crvenog križa u mnogome pridonosi razvoju cjelokupne ličnosti i cilja socijalističkog odgoja.

Mlade kroz rad i putem rada osposobljavamo za aktivne i korisne građane samoupravnog socijalističkog društva, jer tko ima mlade, taj ima i budućnost.

Organi Omladinske organizacije Crvenog križa Dugo Selo:

1. Za predsjednika Skupštine i izvršnog odbora — Damir Hörtl
Za potpredsjednika — Nenad Plasić
Za sekretara — Miro Krčmar
2. Izvršni odbor za članove — Jasminka Pavlović, blag. Jojić Davor, Rajka Narančić, Zoran Ivačević, Zoran Banković, Zeljka Vendl, Nina Pjevac, Draško Perkočić i Sanja Ivančević.
3. Nadzorni odbor — Ivica Mavrek za predsjednika
Maja Duplić i Marijan Harambaša za članove.
4. Delegati za Mjesnu organizaciju Crvenog križa Dugo Selo — Damir Hörtl, Nenad Plasić, Krčmar Miro, Pavlović Jasminka, Mavrek Ivica, Duplić Maja, Jojić Davor i Banković Zoran.

omladinske novine

Nakon 5 brojeva

Prošla je polovica ove godine a s njom i mali jubilej »Omladinskih novina«. Izašlo je pet brojeva koje su uredili sami omladinci, svojim napisima iz života mladih, njihovih problema, kulturnih i sportskih događaja, zanimljivosti i šaljivih samokritika i kritika dogodovština iz našeg zajedničkog života. Smiljana Drame, Jadranka Pavlović, Maja Crnić, Miro Krčmar, Nenad Plasić, Zdravko Pekera, Zoran Ivančević uz urednika Branka Koceta trudili su se u dosadašnjem radu, uz sve-srdnu pomoć urednika »Dugoselske kronike« Hrvoja Medimorca, da njihovi zapisi i napisi povremenih dopisnika, »Omladinske novine« podignu na jedan kvalitetan nivo, interesantan ne samo za mlade naše općine već i za ostale čitaoce »Dugoselske kronike«.

»Omladinske novine« još nisu ispunile sva očekivanja, jer ima premalo napisu mladih iz okolnih sela naše općine. No one su ipak došle na tapetu onima, koji su u njima pronašli sebe. Prijetnje takovih i razna »pričanja« i »mišljenja« nisu pokolebali ove mlade ljude, da nastave s radom, onako kako je zamišljen, prvenstveno samokritički i kritički odnos prema omladinskim pitanjima i pitanjima i događajima iz naše okoline, u cilju informiranja, kako šire omladinske baze, tako i mještana naše komune, o radu i problemima mladih i njihovom načinu rješavanja.

Ovaj napis ne treba shvatiti kao hvalospjev ili reklamu, već kao po-

ticaj za daljnji rad sadašnjim i novim članovima ove komisije i cjelokupnog omladinskog sastava naše komune, da stvarnim aktivnostima pridonese izgrađivanju delegatskog sistema. Većina članova redakcijskog odbora odlazi u sastavu naše prve samostalne brigade »Male Vranek - Čapajev« na Saveznu radnu akciju u Sjenicu, odakle će izvjestiti o radnim uspjesima, kulturnom i sportskom životu akcijaša, mladih ljudi koji žele dobrovoljnim radom dokazati da su spremni i sposobni u svakom trenutku, da se stave na raspolaganje našem društvu.

A onima koji na omladinski rad gledaju poprijeko (a takovih još uvijek ima), i protiv se uključivanju mladih i njihovom interesu za samoupravljanje i angažiranje na sprovođenju akciono-političkog programa, treba biti jasno, da su i mladi također sastavni dio Mjesne zajednice, škole, OOUR, i sportskih organizacija, da su spremni a i dužni da se uključuju u taj rad.

Ovome bih pridodao citat iz završne riječi na drugoj konferenciji SKJ: »Našoj mladoj generaciji treba obezbjediti širi sadržaj kojim će se baviti. Jasno je da omladina treba razonode i ja nisam, na primjer, protiv igranki. Ali to nije sve. Ona mora da se interesuje za ono što se u našem društvu događa.« (Tito)

Glavno je da smo dobili ugovore

Kao što ste mogli vidjeti u prošlom broju lista, radne organizacije naše općine raspisale su zajednički natječaj za upis učenika u završni stupanj obrazovanja, naravno za zanimanja koja su im potrebna, iako je sve obavljeno na brzini, možemo biti zadovoljni, jer u većini općina nije učinjen nikakav korak. Općinska konferencija SSOH Dugo Selo, da bi što bolje obavijestila učenike i studente o uvjetima i načinu dodjeljivanja ugovora, organizirala je tribinu na tu temu. No kao da nema baš previše zainteresiranih. Iz toga možemo izvući dva zaključka, ili su nam učenici toliko dobri daci, da će ih primiti u svaku školu bez ugovora ili već svaki ima svog »strica« koji će se brinuti o njemu.

Ta vam je psihoza trajala dva dana, ugovori su »podijeljeni«, svagdje po drugacijem ključu. Najčešći kriterij je bio »daj svome pa bio on čak kakav mu drago«, a oni odlični i vrlodobri će se već upisati i bez ugovora. Nije važno što je on slab, ali je sin naš? Ponegdje su bili lukaviji, pa su već u utorak 20. 6. go-

vorili zainteresiranima da su sve ugovore podijelili, kao da su to reklamni leci. No ne smijemo zaboraviti niti one koji su se trudili, da se taj posao obavi kako valja. Vjerojatno su se sjetili da će kroz dvije, tri ili četiri godine taj kadar raditi u njihovim poduzećima, pa bi bilo red da ga pošteno izaberu. Sada je uglavnom sve prošlo. Većina učenika se upisala kamo je željela, a nama ostaje da budemo zadovoljni onim što je učinjeno dobro. Na propustima treba učiti i nadati se da će ubuduće sve to teći normalnije i završiti ranije. No, čini se, osnovni problem je ostao. Za deficitarna zanimanja, za koja se mogu dobiti vrlo visoki i povoljni krediti, interesa nema.

Zamislite, što ćemo kroz dvije godine s 20 ekonomskih tehničara, a nećemo imati niti jednu kuharicu i možda tek po koju medicinsku sestru. O kovinotokarima, soboslikarima, zidarima i rukovodcima građevinskih strojevima nije potrebno ni govoriti, jer ćemo ih vjerojatno i sljedeće godine vidjeti označene kao najdeficitarnija zanimanja.

I godišnja skupština Osnovne organizacije Crvenog križa Dugo Selo

Sadržajnost zadatka

11. lipnja održana je godišnja skupština nedavno osnovane OO Crvenog križa Dugo Selo. Izabrano je prvo rukovodstvo: predsjednik Damir Herti, potpredsjednik Nenad Plasić, sekretar Miro Krčmar, blagajnik Jasminka Pavlović, te izvršni odbor (12 članova) i nadzorni odbor (3 člana) kao i delegati za MOCK Dugo Selo i OO SK Dugo Selo.

Nakon toga je drugarica Dragica Pjevac, glavni inicijator osnivanja OO CK, govorila o programskoj orijentaciji Crvenog križa i predložila plan rada, koji je kasnije jednoglasno prihvaćen. Između ostalog on obuhvaća:

- omasovljavanje dobrovoljnih davaoca krvi
- predavanje o krvnom pritisku
- predavanje o prvoj pomoći

- horbu protiv tuberkuloze
- razgovore sa specijalistima
- upoznavanje sa Zenevskim konvencijama
- osposobljavanje ekipa prve pomoći
- akcije: »tisuću stabala solidarnosti« za izgradnju doma omladine
- osnivanje galerije »Bratstva i jedinstva«

I godišnju skupštinu OO CK možemo ocijeniti kao vrlo uspješnu. Prisustvovalo je oko 30 omladinaca uz drugove Skuleca i dr. Cvijanovića. Njihov dio diskusije privukao je veliku pažnju. Također i potreba za što užom suradnjom ove organizacije s ostalim omladinskim tijelima. Vjerujemo da će i OO CK dostojno gajiti tradicije Crvenog križa, te da će punim srcem krenuti u ostvarivanje zacrtanog plana.

S konstituirajuće sjednice

Priprema za Saveznu akciju

Do sada omladina naše općine nije sudjelovala u većem broju na radnim akcijama, već samo u sklopu ORB »Zagrebački partizanski odred«, s općinama Sesvete, Zelina i Vrbovec i s brigadom »Veljko Vlahović« zajednice općina Zagreb.

Ove godine brigada će brojati 44 omladinki i omladinaca iz Dugog Sela, te 10 omladinaca iz bratske općine Mionica iz SR Srbije. Na putu za Sjenicu gdje se odvija radna akcija, brigadiri će se zaustaviti u Mionici, gdje će im se priključiti tamošnji omladinci. Od osnutka brigade održane su dvije konferencije na kojima je izabrano rukovodstvo, brigadiri podijeljeni po četama, a ujedno su te konferencije poslužile za zbližavanje brigadira kako bi na akciju došli kao pravi kolektiv.

U četvrtak 22. lipnja održana je lokalna radna akcija u krugu tvornice emaljiranog posuda »Gorica« u Dugom Selu.

Veliki značaj ORB »Vranek Mato Čapajev« nije samo u tome što je prva koju organizira naša općina, već i činjenica da je to jedina brigada iz SR Hrvatske u drugoj smjeni, koja učestvuje na ORA »Pešter 78«. Sama akcija odvija se u blizini mjesta Sjenica, a brigadiri će biti smješteni u omladinskom naselju »XI kongres SKJ«. Radi se na pošumljavanju tj. sadenju borova na obližnjoj visoravni. Brigadirke i brigadiri moći će aktivno sudjelovati u svim oblicima društveno-političkog rada i u društveno zabavnom životu naselja. Na taj način im je pružena prilika da pokažu ne samo svoje fizičke već i kreativne sposobnosti.

Poželim im mnogo uspjeha na svim poljima rada i zabave s nadom da će biti dostojni predstavnici omladine, ne samo naše općine već i cijele naše republike.

Konačno bez kvalifikacija

Konačno su nogometaši »Jedinstva« osvojili prvo mjesto u općinskoj ligi Sesvete, i na taj način stekli pravo da igraju u II zagrebačkoj ligi iduće sezone. Mnogi su smatrali da ni ove godine nogometaši neće osvojiti prvo mjesto. Razlog za to bio je slab start, i par poraza u prvom dijelu prvenstva. Možda su igrači bili pod utjecajem kvalifikacionih utakmica predprošle i prošle godine koje su nesretno završile po naše igrače, a možda i zbog toga što se u prvi sastav probilo nekoliko mladih igrača koji su do tada igrali u juniorskoj ekipi, pa momčad nije bila uigrana. Već na samom startu drugog dijela prvenstva »Jedinstvo« doživljava poraz na svom terenu od NK »Rugvice«, direktnog konkurenta za prvo mjesto. Tada je izgledalo da je svemu kraj. Zaista je teško bilo i vjerovati u uspjeh naših nogometaša. Za mnoge oni su bili već otpisani. Ali igrači su dokazali da mogu igrati zaista izvanredno. Već iduće nedjelje poražena je »Sloboda« iz Ivanje Reke na svom terenu, visokim rezultatom od 4:1. Naši igrači igrali su borbeno, poštovano i uspjeh nije izostao iako su suci bili veoma pristrani domaćinu. To nije pokolebalo naše igrače, iako su domaćini u tome vidjeli svoju šansu, koji su žestoko napadali na gol domaćina.

Ova pobjeda je značila prekretnicu čitavog prvenstva, jer je »Sloboda« do tog poraza bila na prvom

mjestu. Borbenost i poštovanost igrači pokazuju i u ostalim utakmicama. Zaredali su pobjedu za pobjedom i uspjeh nije izostao. Porazene su vodeće momčadi na terenu »Jedinstva«, »Prigorje« i »Zelina«. Na teškom terenu natopljenom vodom, igralište je ličilo na pravu kaljužu, ali ni to nije smetalo našim igračima koji su i na takvome terenu pokazali dobru igru, prije svega kolektivnu i tehnički dotjeranu.

Neizvjesnost oko prvog mjesta nastavila se do posljednjeg kola. »Prigorje« je imalo bod prednosti ispred »Jedinstva«. U zadnjem kolu vodeće momčadi imale su teška gostovanja.

»Prigorje« u Zelini, a »Jedinstvo« je išlo u goste »RIZ-u«. Strepili smo, hoće li naši pobijediti i hoće li »Zelina« uzeti bod »Prigorju«. U tom slučaju bi »Jedinstvo« bilo prvo, jer ima bolju gol-razliku. I u nedjelju poslije podne stižu radosne vijesti sa oba terena. RIZ je pobjeđen sa 3:2, a »Zelina« i »Prigorje« igrali su neriješeno. Neizmjerena radost igrača, uprave i svih prisutnih. Za ovaj veliki uspjeh zaslužni su prije svega sami igrači, trener Željko Ivančan, koji se odricao svog slobodnog vremena, da bi dvaput ljedno došao na trening i nedjeljom na utakmicu bez materijalne nadoknade, te uprava kluba.

Na kraju zaželimo nogometašima (Kadifi, Droci, Crnome, Ziki, Ferdi, Jobi, Žungulu, Stipi, Čuzi, Stenliju, Josi, Vušku i drugima) puno uspjeha i sreće u II zagrebačkoj ligi.

Karavana mladih

Nagrađeni Kograpovi radnici akcije »Birajmo najboljeg radnika omladinca«: Torček Ivan, Bubnar Stjepan, Knežić Zvonko, Tuček Stjepan i Grgošić Ivica sudjelovali su u »Karavani mladih« i posjetili Umag.

U programu je bio posjet radnim organizacijama i radnicima Umaga i Bujštine, obilazak i polaganje vijenaca na spomen obilježje streljanim sestrama skojevkama Mariji i Lini te prisustvovanje sportskim susretima mladih iz SR Bosne i Hercegovine, SR Hrvatske i SR Slovenije.

Usprkos lošem vremenu, posjet Umagu i Katoru nastao je u nezaboravnoj atmosferi susreta mladih iz triju republika.

Troškove putovanja i smještaja nagrađenih radnika — omladinaca snosila je Sindikalna podružnica »Kograpa« Dugo Selo.

Za drugarstvo treba tako malo

U svemu je osnovna dobra volja, a sve ostalo kad krene i počelo je. Tako je to sa našim drugarstvom i društvenim životom. Ovakvo je mislio i prije 150 godina i Henry Dunant — osnivač Crvenog križa, koji je svojom idejom pomogao svijetu i zato dobio prvu Nobelovu nagradu.

Poneseni zacrtanim Programom rada za 1978. godinu omladinci i omladinke, članovi Omladinske organizacije Crvenog križa Dugo Selo krenuli su na dvodnevni izlet u Beograd i Arandelovac, sa ciljem da upoznaju bratsku omladinu SR Srbije, njihovo drugarstvo i prirodne ljepote SR Srbije. Ići i doživjeti, vidjeti i koristiti, upoznati i stvoriti, sve to je sadržano samo u dva dana.

Put do Beograda i Arandelovca je dalek, ali toplina drugova i drugarica, koji su bili naši domaćini smanjila je udaljenost zauvijek. Izletiste iznad Arandelovca — Bukulja, gdje su nas smjestili domaćini Opštinska konferencija saveza socijalističke omladine Arandelovca, pružala nam je prekrasne vidike, a srdačnost domaćina bila je takva, da se sve srodilo u toplinu toga grada. Jedan od najljepših parkova naše domovine, ukrašen skulpturama naših i stranih kipara izrađenih od venčaćkog mramora, pružio je sliku, koja se mora poželjeti i pobuđuje želju, da to leto čovjek stvori u svojoj blizini, da tako doprinese i svojoj sredini.

Drugarstvo i srdačnost aktivista Opštinskog odbora Crvenog križa Starog grada — Beograda, riječi upućene za dobrodošlicu i daljnu suradnju u okviru aktivnosti organizacije Crvenog križa omladine, su up-

ravo ono što mlade zbližava i podstiče. Izmjenili smo naša iskustva, upoznali smo glavni grad naše domovine, upoznali smo mnogo za kratko vrijeme, upoznali smo ljude.

U Beogradu smo posjetili i atelje diplomiranog kipara Dragana Dimitrijevića, s kojim se poznamo još iz vremena njegovog odsluženja vojnog roka u Dugom Selu, a upoznali smo ga preko izložbe njegovih radova organizirane u Dugom Selu i u suradnji armije i naroda Općine Dugo Selo.

Utisci sa puta prenose se onim članovima, koji nisu imali priliku da pođu s nama.

D. P.

Nije istina

— da se ratoborni duh dugoselskih sportaša smirio.
Rukometaši imaju nešto protiv »ljudi u crnom« (sudaca).

— da ćemo ljetos umirati od dosade.
Sezona »pokera« samo što nije počela.

— da je najveći broj gostionica u starom dijelu našeg mjesta.
Martin breg postaje »meko« za ugostitelje.

— da nam je izbor namirnica u trgovinama baš i zastario.
Vrlo često možete umjesto mlijeka dobiti »sirutku« u tetrapaku.

Novi članovi

Kao i uvijek do sada i ove je godine u redove Saveza socijalističke omladine primljeno preko 150 učenika sedmih razreda OS Rugvica i Dugo Selo. Svečani čin obavljen je ouchi »Dana mladosti«, uz prisustvo boraca NOB-a, omladine, te učenika i nastavnika škola, u memorijalnom parku Oborevo. Ovoga puta sat povijesti o učesću omladinaca naše općine u drugom svjetskom ratu, održao je drug Branko Struk. Prigodan program izveli su učenici obiju škola.

Gaudeamus — 78

U velikoj dvorani koncertne kuće »Vatroslav Lisinski« 13. lipnja 1978. god. održano je maratonsko natjecanje mladih pjevača amatera pop-rock sastava. Bilo je to zaista maratonsko natjecanje, jer je trajalo gotovo punih 5 sati.

Loša organizacija programa pomalo je provokativno djelovala na publiku, tako da ona umalo nije »demolirala« dvoranu. Uzvici negodovanja, zviždanje, bacanje papira na pozornicu, sve je to slika koja ni u kom slučaju ne bi oduševila nekog promatrača sa strane.

No, tko je kriv teško je reći.

Spomenimo još samo da je na natjecanju nastupio i naš mladi pjevač Mladen Istvančić s kompozicijom »Jedna zima s Kristinom« i osvojio u velikoj konkurenciji izvrsno četvito mjesto. Mladen nas ni ovoga puta nije razočarao i opravdao je naša očekivanja.

Ko hoće balerinu?

Joj, da znate kaj sam vam neki dan doživio! Sećem vam se ja sa jednom curicom, tak nekak pod večer. I baš smo išli kraj Hausbrandda kad vam znutra zleti nekakav dečko, inače miran i čist dobar. I najjempat počne vikati i zvati Miško, Miško, nemoj mi to napraviti. Malo sam se u čudu zgladavao, pa kaj je tom stvoru? Plače se i suze mu cure i hiče se po tratoaru. Pijan ko mafka (ma nije mu mama pijana). Niš mi nije bilo jasno. Da je vikal Milica, da se obesil, žile si porezal, sve bi to još štimalo ali poludeš za nekakvim Miškom. I kaj mislite od čega je sve to, od gemišteca, štoka (ne onih drvenih) i kurvasije! I što više toga pomešaš to si i sam bolje zmešan.

A kad sam došao doma, moja sestrice. Ta vam pije ko smuk. Pa ni mislim, bolje nek ona ima tih pet komada (po 1 mislim) nek da za koji dan počne moju žensku naganjati. Kad sam već kod sestre, ona je zbljla zviznuta. U zadnje vreme kupuje Večernjak, Vjesnik i sve žive listeke i čita sve oglase, natječaje, kaj ja sve znam. Veli mora dobiti ugovor sa radnom organizacijom. Pa kaj će ti ugovor kad buš frknula, jedino ak ti svih pet profača pokloni dvočak. Pa i onda mislim da ti nebi pomogli ni kumeki ni stričeki. Osim toga ona hoće u balerine ali za to ne daju ugovore jer su im daske slabe (mislim one na pozornici). Ali i onak ima preveć onih kaj plešu kak drugi sviraču.

Bracek

PREDSTAVLJAMO VAM MLADE SPORTAŠE

Ivica Mavrek-Kadifa

Uz sve dobre strane naših omladinaca, ipak je malo teže izdvojiti one, čija aktivnost nije vezana samo uz jednu oblast. Vjerujemo da smo ipak uspjeli pronaći pravog, aktivnog omladinca, sportaša, a također i dobrog mladića. Naš sugovornik je Ivica Mavrek-Kadifa.

Omladinske novine: Odakle ti snaga i vrijeme za sve ono što te zaukuplja i čime se baviš?

Kadifa: Nije riječ o snazi. Mislim da je u pitanju samo volja i inspiracija, a kod sporta i talenat. Uz sve to, naravno, dolazi i marljivost. Često me prati i spoznaja da nemam što izgubiti (primjer: »Trka oslobođenja«). Vrijeme mi nije za sada problem, ali kasnije ću i o tome morati razmišljati.

Ivica Mavrek-Kadifa

Omladinske novine: Imao si mnogo uspjeha u svim aktivnostima, gdje vidiš svoju pravu budućnost?

Kadifa: U sportu je to svakako nogomet, jer ga stvarno volim. Drugdje (ORA, omladina) ću nastojati bolje ispunjavati zadatke.

Normalno da mi nogomet nije osnovna preokupacija. Završio sam srednju školu, ali još uvijek nisam odlučio hoću li dalje (fakultet za fizičku kulturu) ili nešto drugo.

Omladinske novine: Aktivan omladinac?

Kadifa: Praktički nemam neka zaduženja. Mislim da bih mogao i trebao se još više aktivirati.

Omladinske novine: Društvo, prijatelji, okolina?

aKdifa: S te strane nema problema. Imam mnogo prijatelja, a također i jedan uži krug u kojem se stalno krećem. Ovdje nalazim velik dio inspiracije za sve ostalo.

To je bilo gotovo sve što nam je on rekao. Ne bismo ga željeli isticati kao uzor drugima, ali mnoge njegove osobine bi mogle poslužiti za primjer. Mnogo bi nam značilo, a njemu samome najviše, da ostane ovakav i da još više napreduje i razvija se. Vjerujemo u njega: »Samo naprijed Kadifa«.

»Omladinske novine« glasilo OK SSOH Dugo Selo izlazi kao priloga »Dugoselske kronike« svakog 25. u mjesecu. Glavni i odgovorni urednik: Branko Kočet. Uređuje redakcijski odbor: Smiljana Drame, Jadranka Pavlović, Zoran Ivančević, Zdravko Pekera, Miro Krčmar, Božidar Grgošić, Branko Kočet.

50 godina rada i postojanja tvornice »Gorica«

Ove godine tvornica »Gorica« slavi svoj jubilej 50. rođendan. 50 godina nije mnogo, ali nije ni malo, ipak to je put dugačak pola stoljeća. O tom prijednom putu, o historijatu razvoja »Gorice«, Vi ćete se obavijestiti iz monografije koju ste primili, ili ćete je primiti. Međutim, ipak mi dozvolite da Vas ukoliko poznate sa nekoliko podataka o tom prijednom putu, dugom pola vijeka.

Tvornica »Gorica« osnovana je 1928. godine, najprije pod imenom »Arko emajl«. Tadašnja tvornica žestokih pića i kvasca, »Arko« imala je u svom sastavu bačvariju koja je služila za izradu ambalaže. Vlasnik, da bi iskoristio njen kapacitet orijentirao se u početku na izradu pocinčanog, kolisanog i brušenog posuda. Plasman takovog asortimana u to vrijeme bio je otežan s razloga, jer je tadašnja tvornica emajliranog posuda »Vesten« u Celju pokrivala tržište širim asortimanom pocinčane i emajlirane robe. U takvoj situaciji i »Arko« 1930. godine počinje sa proizvodnjom emajliranog posuda. Slaba opremljenost tvornice i poznata svjetska ekonomska kriza tih godina, učinili su svoje; vlasnik loše posluje, zadužuje je i dolazi do stečaja. Na račun dugovanja tvornica preuzima Opće bankarsko DD u Zagrebu, gdje je zastupljen strani kapital, u stvari filijala bečke banke »Wienerbank« - »verein«. Banka kao novi vlasnik, stavila je u jesen 1938. godine tvornicu u pogon pod imenom »GORICA«, koji je bio motiv za to ime nismo mogli saznati. Zaštitni znak Gorice, »Slon« sa uzdignutim rilom bio je izabran kao pandam zaštitnom znaku tvornice Vesten u Celju, koja ima dva lava. Tadašnja politička zbivanja u Evropi imaju svog odraza i na sudbinu tvornice, stoga 1939. godine Opće bankarsko DD prodaje tvornicu grupi građana koji pod nazivom »Gorica« DD osnivaju akcionarsko društvo sa različitim brojem participacije u akcijama. Tvornica se počinje postepeno razvijati sve do početka II. svjetskog rata.

Paralelno sa tom heterogenom problematikom razvoja tvornice, dolazi i do organiziranih protesnih akcija radnika. Među radnicima se osjećao jaki utjecaj URS-ovih sindikata, tako da donijeta zabrana rada URS-ovim sindikatima sa strane tadašnjih vlasti nije postigla željeni cilj. Partijska i sindikalna organizacija bile su vrlo aktivne. Prilikom izlaska radnika iz tvornice, održavali su kraći govori i dijeljeni letci o tadašnjim zbivanjima i borbi radničke klase. Policija je često vršila prelušavanja i hapšenja pojedinih radnika. U takvoj situaciji neki od aktivnijih pojedinaca morali su napustiti rad u tvornici kao npr. Boban Tadija i Dumenčić Anka.

Rat i okupacija zemlje 1941. godine prouzročio je za Partiju i ostale aktiviste još mnogo težu i složeniju borbu, koja zahtjeva i veće žrtve, za socijalno i nacionalno oslobođenje zemlje.

Usprkos teroru sa strane okupatora i njegovih slugu ustaša, među radnicima sakupljena je pomoć u raznim oblicima, od ljekova do novčanih priloga za NOP. Ujedno se povećao i broj članova aPrrije. Za to vrijeme primljeni su u Partiju drugovi: Bilić Krešo, Pačenovski Stanko, Kosanović Nikola, Drakulić Milan i Habuš Ivan. U tvornicu se donosi ilegalna štampa i razni letci i postoji organizirana veza za prebacivanje ljudi u partizane.

Svakako da je ova borba zahtjevala i svoje žrtve. U logorima i zatvorima ubijeni su od strane okupatora i domaćih izdajnika drugovi:

Adriani Viktor, Orešković Nikola, Pardo Morić, Dumbović Franjo, Sačar Ivka, Levy Josip, Žerjav Franjo i Vajdić Bartol, dok su Kalisari Ivan i Boban Tadija poginuli u NOB-i.

Svima njima koji su svoje živote dali za oslobođenje naše zemlje, kao i svim ostalim drugaricama i drugovima koje je do danas smrt odvojila iz sredine našeg kolektiva, neka je vječna slava!

Tokom rata postepeno dolazi do stagnacije proizvodnje radi nedo-

statka sirovina i svjesna kočenja proizvodnje sa strane radnika.

Nakon završetka rata 1945. godine izvršena je konfiskacija tvornice radi suradnje vlasnika sa okupatorom. Formirana je privremena uprava, koja u početku rukovodi tvornicom. 10. XI 1946. godine rješenjem Predsjedništva vlade NR Hrvatske osnovano je novo socijalističko poduzeće pod nazivom »GORICA« - metalna industrija.

U okviru tadašnjih proizvodnih

brzo. Već je na početku rečeno da je tvornica kod osnivanja bila snabdjevena sa starim rabljenim strojevima i uređajima. Radi takove nasljeđene situacije u tvornici i općih privrednih teškoća nakon oslobođenja zemlje, nije tvornici omogućen brži razvoj.

Tek kasnije ulagali smo u rekonstrukciju postojećih kapaciteta svaki dinar, koji smo za te svrhe mogli odvojiti, nakon raspodjele prihoda odnosno dohotka. Vrijedno je spo-

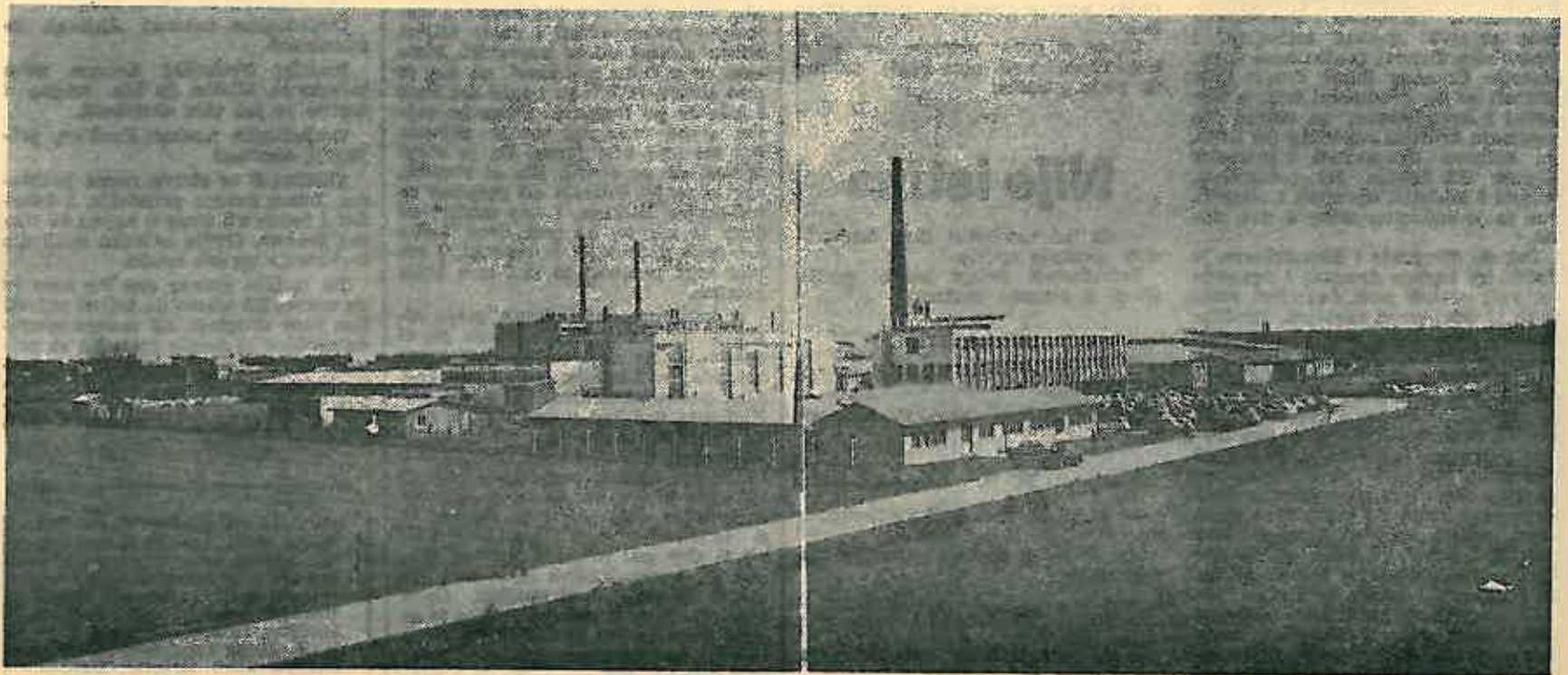
Prije 50 godina Tvornica »Arko« u Zagrebu

možnosti proizvodilo se emajlirano, pocinčano i brušeno posude u količini od cca 600 t godišnje. Uz ovu osnovnu proizvodnju obavljala se i uslužna djelatnost pocinčavanja raznih proizvoda, izrada cestovnih znakova i putokaza, natpisnih ploča za ulice i ustanove, kućnih brojeva, kao i razne strojne usluge.

Razvoj, proširenje i unapređenje tehnološke djelatnosti u »Gorici« nije se odvijao uvijek prema željama kolektiva, barem ne dovoljno

menuti da, iako je u to vrijeme naša tvornica ubrajana među najakumulativnija poduzeća unutar metalopredradivačkog kompleksa, ostajalo je od te akumulacije relativno malo sredstava za vlastite fondove, jer je najveći dio akumulacije odvojen, zahvaćen raznim fiskalnim instrumentima sa strane društvene zajednice. U takvoj situaciji bilo je gotovo onemogućeno stvaranje vlastitih fondova u takovoj visini, koji bi

Nastavak na 7. strani

Panorama Tvornice »Gorica« smještena u industrijskoj zoni Dugog Sela

Nastavak sa 6. strane

onemogućavali neki ozbiljniji investicioni zahvat.

U međuvremenu dolazi u svijetu do jakog razvoja emajlirane industrije, pogotovo kada je u Americi pronađen način izrade emajla na bazi titanovih i cirkonijevih spojeva, pomoću kojeg su se troškovi emajliranja smanjili za cca 40%, a dobivena su bolja svojstva emajliranih proizvoda. Ova tehnička dostignuća u svijetu, napuštanje distributivnog sistema u zemlji i postepeno središnje tržišta, uvjetovalo je da se i u "Gorici" počelo sa proizvodnjom šireg asortimana emajliranih proizvoda. Napravljena je korektura proizvodnog programa, napuštena je proizvodnja natpisanih ploča, kućnih brojeva i putokaza i pomalo se napuštala uslužna djelatnost emajliranja. Prišlo se proizvodnji proširenog asortimana emajliranog posuda bolje kvalitete i ljepših oblika.

U to vrijeme bilo je velikih teškoća kod nabave sirovina iz inozemstva, radi nedostatka deviznih sredstava. (Nažalost kao i danas). Cijene novih vrsta emajla koje smo uvozili bile su konjunktorne, stoga se u "Gorici" još 1954. godine počelo sa proizvodnjom titan emajla za vlastite potrebe i za tržište. Ta se proizvodnja iz dana u dan usavršavala i jačala tako da danas proizvodimo razne vrste:

- emajla za emajliranje čeličnog lima
- emajla za emajliranje ljevanog željeza i
- razne vrste keramičkih glazura.

Ovom proizvodnjom naša se zemlja oslobađa uvoza, čime se uštedeju značajna devizna sredstva konvertibilne valute.

Ovakav razvoj "Gorice" imao je i veliki utjecaj na razvoj bijele tehnike u zemlji. Stručnjaci "Gorice" nesebično pomažu i sudjeluju kod osnivanja i unapređenja emajlne tehnologije u svim poduzećima u zemlji osim tvornice "Emo" u Celju. Ova suradnja i danas je prisutna, a proširuje se i na keramičku industriju.

Na prijašnjoj lokaciji u Zagrebu tvornica se radi postepenog širenja grada našla u njegovom stambenom centru, gdje nije više postojala mogućnost za daljnji razvoj djelatnosti, stoga je donijeta odluka da se tvornica izgradi u Dugom Selu. Investiciona izgradnja započeta je 1970. godine i uglavnom dovršena pod krovom 1973. godine. Radni prostor izgrađenih tvorničkih objekata iznosi oko 35000 m². Za građevinski dio, energetiku i novu opremu bilo je utrošeno 83.000.000 d.

Smatram da je to učinjeno u pravo vrijeme i da je učinjeno dobro, jer danas bi to bilo mnogo teže. Ujedno je na ovaj naš svečan dan potrebno spomenuti dane preseljenja tvornice u Dugo Selo. Naime, veliki dio opreme, strojeva, alata, uređaja i naprava trebalo je preseliti sa stare lokacije iz Zagreba u novu u Dugom Selu i to tako smišljeno da ne dođe do pada proizvodnje. Taj je zadatak sa strane stručnih tehničkih ekipa bio u potpunosti obavljen, održan je kontinuitet proizvodnje, što se u takvoj situaciji može nazvati pravim radnim podvigom.

Zapravo kroz cijeli poslijeratni period kod radnika "Gorice" vlada jedan radni entuzijazam, što nam pokazuju komparativni podaci ostvarivanja količinskog obima proizvodnje.

Gledajući po vremenu intervalima proizvedenu robu za tržište rezultati su sljedeći:

godine proizvedeno je	t robe za tržište
1946.	607
1950.	902
1955.	1746
1960.	4817
1965.	5835
1970.	8424
1975.	10817
1977.	14960

Po grupama asortimana ako pojedine godine označimo sa indeksom 100, imamo podatak

God.	Metal.	Usluž. rad	Emajli i glazure	Ukupno
1946.	100	-	-	100
1950.	142	-	-	142
1955.	115	100	-	288
1960.	173	225	100	794
1965.	210	163	179	932
1970.	438	146	280	1388
1975.	523	147	395	1782
1977.	634	244	563	2465

Broj zaposlenih radnika kretao se:

Godina	Broj zaposlenih	Index
1946.	220	100
1950.	291	132
1960.	644	290
1970.	814	370
1977.	1297	580

Iz iznijetih podataka vidljivo je da je količinski obim proizvodnje u vremenu 1946 - 1947. godine povećan kod emajliranog i ostalog posuda za oko 6,5 puta, kod uslužnog emajliranja i cinčanja u vremenu od 1955 - 1977. godine za 2,5 puta, emajli i keramičke glazure 5,6 puta ili ukupan količinski obim proizvodnje 1946 - 1977. godine 2,5 puta.

Broj zaposlenih za to vrijeme povećan je za oko 5,8 puta.

Ovim podacima bi stručnjaci eventualno mogli prigovoriti da su orijentacioni, obzirom na asortiman i svojstva proizvoda. Moram odmah odgovoriti, da se radi o identičnom asortimanu naših proizvoda, koji je u razdoblju posljednjih 20 godina iz godine u godinu bolji, ljepši i da se u okviru tehničkih svojstava testiranjem potvrđuje svjetsko tržište svih kontinenata.

Pokraj tog oplemenjivanja raznorodnog asortimana naših proizvoda, emajliranog i pocinčanog posuda, raznih vrsta emajla za lim, za ljevano željezo i keramičke glazure uspjeli smo u retklom razdoblju postići relativno visoku proizvodnost.

Označimo li 1955. godinu sa indeksom 100 dobivamo:

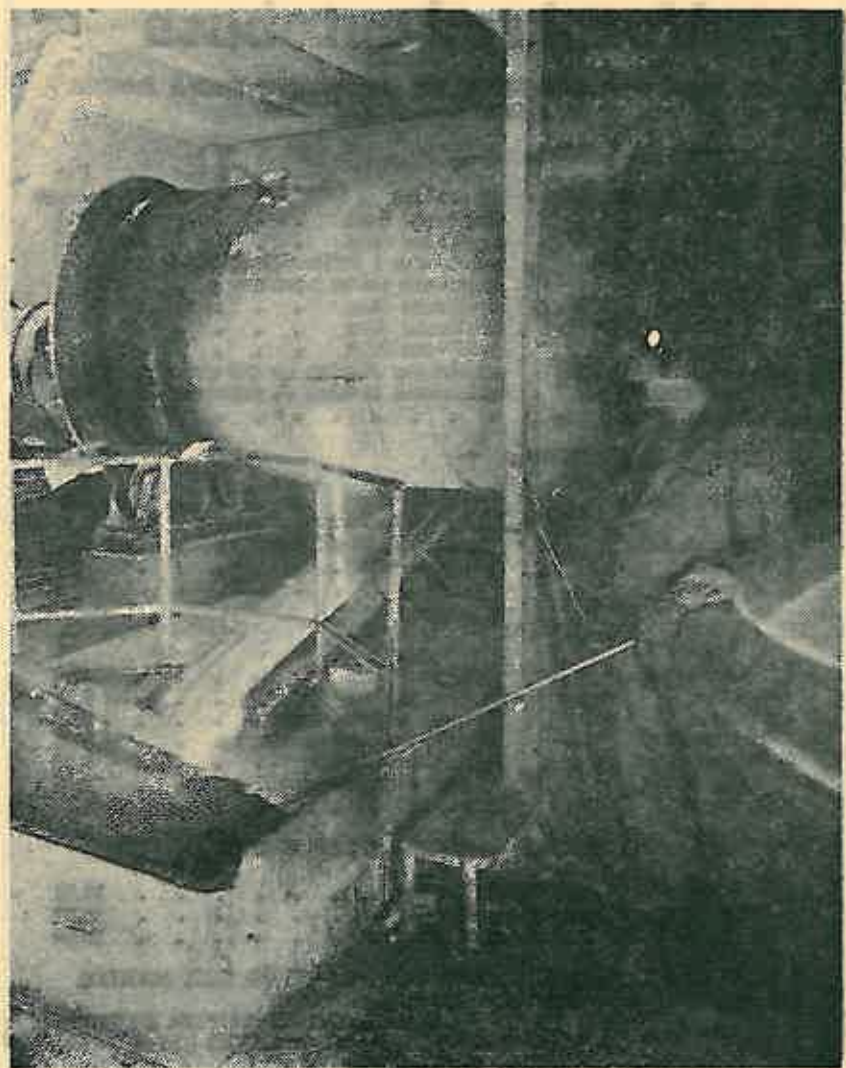
Godina	Postignuto je
1960.	133
1965.	148
1970.	242
1975.	252
1976.	268
1977.	315

U vremenu od cca 20 godina proizvodnost, kao što vidimo povećana je više od 3 puta uz poboljšanje svojstava proizvoda. Ti podaci pokazuju nam korektnost politike razvoja i investiranja kao i zalaganje kolektiva kao cjeline u borbi za reproductivnu sposobnost tvornice. Na žalost, mora se naglasiti da, iako unutar grupacije proizvođača posuda postizemo vrhunske rezultate, akumulativnost nam nije dovoljna za brži razvoj i modernizaciju tvornice, jer cijene sirovina, raznog potrošnog materijala, energije i ostale obaveze, rastu daleko brže, od cijena naših proizvoda.

U takvoj situaciji jedini nam je izlaz, stalna borba za bolju organizaciju tehnološkog procesa, modernizaciju postrojenja i alata, korištenje radnog vremena, opće štednje i sl. Dakle, svega što vodi povećanju proizvodnosti i ekonomičnosti. U takvom razvoju i investicionom zahvatu nalazimo se i sada, koji će nam omogućiti realizaciju naših zacrtanih planova.

U ovoj godini u "Gorici" će se ostvariti ukupan prihod od oko 400.000.000 d. Od toga 15% izvoz na konvertibilno područje uz ostatak dohotka za fondove oko 20.000.000 d. Zaposleno je 1350 radnika, prosječan mjesečni netto osobni dohodak iznosi 430.000 d.

Kao neodvojiv zadatak uz svu našu vednu problematiku kojom se posvećuje posebna pažnja je društveni

Kontinuirana kadna peć

standard. Maksimalno moguća sredstva odvajaju se za zdravstvenu zaštitu, društvenu prehranu i odmor i rekreaciju, prijevoz radnika na rad i sa rada a naročito za stambenu izgradnju. Pokraj niz kredita koji su dati članovima kolektiva za adaptaciju stana, tvornica raspolaže sa 96 stanova koji su podijeljeni radnicima. U ovoj jubilarnoj godini izrađuje se program za kopnju dječjih

I na kraju u ime kolektiva i svoje lično, zahvaljujem se društveno političkim organizacijama, svim poslovnim partnerima i pojedincima, koji su u bilo kojem obliku pridonijeli razvoju naše tvornice, s vjerom da će to činiti i dalje.

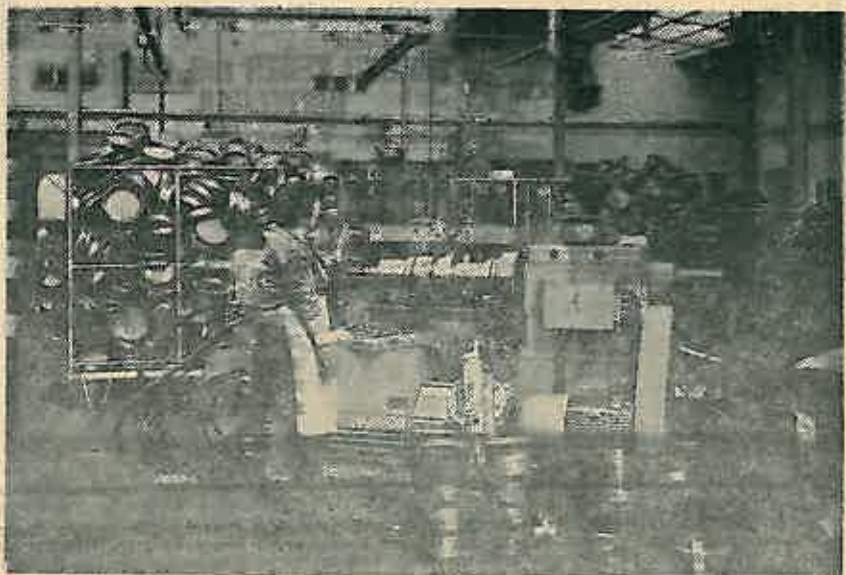
Kao primjer iznosimo kvalifikacionu strukturu 1955-1977. godine

Kvalifikacija	1955. godina	1977. godina
VSS	4	26
VSS	-	17
SSS	6	128
VKV	7	19
KV	39	125
PKV	25	382
svega	134	697
	= 36,8%	= 54%
Ukup. zaposl.	365	1289

Tom dostignuću u velikoj mjeri pridonijela je i stalna briga za poboljšanje kvalifikacione strukture kolektiva.

Možemo reći da sve ovo iznjeto samo je jedan mali osvrt na prijedeni put. Svijesni smo da moramo još mnogo i stalno se boriti za unapređenje proizvodnje i samoupravnih odnosa unutar poduzeća kao i povezivanja sa našim poslovnim partnerima u skladu Zakona o udruženom radu.

Eto! Drugarice i drugovi, mislim da možemo bez nekih pretenzija za isticanjem na današnji svečani dan reći, da smo u prijedonom putu izvršavali svoju dužnost prema našem samoupravnom socijalističkom društvu i da ćemo to i dalje činiti.

Stroj za planiranje

Vozni red autobusa

ZA PRIJEVOZ GRADANA NA PROSLAVU DANA BORCA
4. SRPNJA — U PRESEKU

I. AUTOBUSNA LINIJA:

Mjesto	Stanica	Sat polaska
1. Prečec	društveni dom	7,15
2. Lupoglav	društveni dom	7,25
3. Lupogl. Greda	autobusna i željeznička stanica	7,30
4. Ostrna	spomenik palim borcima	7,45
5. Leprovica	društveni dom	7,45
6. Obedišće	društveni dom	7,55
7. Jezevo	društveni dom	8,00
8. Dugoselska Greda	autobusna stanica — autoput	8,00
9. Dugoselski Crnec	autobusna stanica — autoput	8,05
10. Preseka	. . . . .	8,15

II. AUTOBUSNA LINIJA:

1. Ivanja Reka	društveni dom	8,35
2. Sop	kod Motela Juvan	8,45
3. Nariška Sela	kod šljunčare u Trsteniku	8,55
4. Rugvica	kod Instituta	9,05
5. Preseka	. . . . .	9,10

III. AUTOBUSNA LINIJA:

1. Stakorovec	društveni dom	9,30
2. Gračec	društveni dom	9,35
3. Prikraj	izlaz na glavnu cestu	9,40
4. Brckovljani	Pošta i autobusna stanica	9,45
5. Božjakovina	Benzinska stanica	9,50
6. Dugo Selo	zgrada Skupštine općine	9,55
7. Preseka	. . . . .	10,10

POVRATAK — POLAZAK IZ PRESEKE:

— za putnike I. autobusne linije	17,00
— za putnike II. autobusne linije	18,30
— za putnike III. autobusne linije	16,00

U SLUČAJU LOŠEG VREMENA POVRATAK ĆE BITI RANIJE,
PRIJEVOZ U OBA PRAVCA JE BESPLATAN.

OPĆINSKI ODBOR SUBNOR-a
DUGO SELO

JEDINSTVENA PRILIKA

NARODNO SVEUČILIŠTE
DUGO SELO

organizira

TEČAJ ZA VODITELJA ČAMACA

UPIS VRŠIMO SVAKOG DANA DO 10. VII 1978.

CIJENA 500,— dinara

Sve informacije u Narodnom sveučilištu Dugo Selo III na telefon
72 - 319

OGLAS

BRIJAČKO-FRIZERSKI SALON

»DUŠKO«

Dugo Selo, Pavličeva 21/1

Radimo svakodnevno osim srijede od 8,00 do 19,00 sati.
Posjetite nas i uvjerite se u brzinu, kvalitetu i solidnost usluge.
Vlasnik: Duško Velimirović

BOLNO SJEĆANJE

na voljenu majčicu, suprugu i kćer-
kicu jedinicu

MARICU KEBER rođ. ROBIĆ
UČITELJICA

Majčice 25. V navršilo se 7 punih
godina što si nas ostavila u svojoj
44 godini života.

Mila majko neka ti je vječna slava.
Hvala svima koji se je sjećaju.

Ožalošćeni:
sinovi Milivoj i Dobrica,
snahe Mirella i Vesna,
malu unučić Adam,
suprug Stevo
majka Robić Jaga,
s puno boli i tuge

Centralna svečanost

U Zagrebu je 17. lipnja 1978. go-
dine održana centralna svečanost po-
vodom pedesete obljetnice postojanja
i rada tvornice emajliranog posuda
»Gorica« Dugo Selo.

Centralna svečanost održana je u
okvirima svećanih sjednica Radnič-
kog savjeta radne organizacije,
OOUR-a i radnih zajednica.

Na svećanoj sjednici prisustvo-
vali su: drugarica Ema Derossi-Bje-
lajac, potpredsjednik Sobra SRH,
drug Ivan Vrhovec, predsjednik Vi-
jeća općina Sabora SRH, drug Jo-
sip Balija, predsjednik Izvršnog vi-
jeća Skupštine zajednice općina Za-
greb, drug Stjepan Vrabeć, pred-
sjednik Konferencije SKH Zajednice
općina Zagreb, predstavnici društve-
no-političkog i javnog života općine
Dugo Selo, zaposleni u tvornici »Go-
rica«, te umirovljeni radnici tvor-
nice.

Zoor je otvorio drug Stjepan
Štrec, predsjednik Radničkog savje-
ta radne organizacije. Zahvaljujući
se na odazivu gostima i radnicima
tvornice predao je riječ direktoru
tvornice, drugu Franji Vnućecu, ko-
ji je govorio o razvoju »Gorice« u
proteklih 50 godina postojanja. Drug
Vnućec pročitao je i Povelju o do-
djeljivanju zlatne plakete i zlatne
značke Josipu Brozu Titu što je po-
praćeno dugotrajnim aplauzom.

Podpredsjednik Sabora SRH, dru-
garica Ema Derossi-Bjelajac predala
je generalnom direktoru tvornice,
drugu Vnućecu, Orden rada sa zlat-

nim vijencem kojim je drug Tito
odlikovao tvornicu povodom 50 go-
dišnjice postojanja i rada, a za na-
ročite zasluge i postignute uspjehe
u radu od značaja za napredak ze-
mlje.

U povodu 50 godišnjice na sveća-
nosti je uručeno i šesnaest odliko-
vanja i medalja zaslužnim radnici-
ma »Gorice«.

Ordenom rada sa zlatnim vijen-
cem odlikovan je Stanislav Magda-
lenić. Za zasluge i postignute uspje-
he u radu od značaja za razvoj ze-
mlje odlikovani su Ordenom rada
sa srebrnim vijencem slijedeći dru-
govi: Milan Audić, Luka Bakarić,
Dragutin Keserić, Fanička Milković-
Ožbolt, Milka Pačnovski-Vrščak,
Branko Perčić i Ivan Siročić.

Medaljom rada odlikovani su:
Stjepan Besednik, Josip Drgestin,
Josip Grabešić, Marijan Krivec, Du-
ro Kropf, Josip Skleuzer, Vlado Vra-
beć i Vesna Vuković-Riha.

U ime odlikovanih zahvalio se je
drug Luka Bakarić, a odlikovanja je
predao predsjednik Skupštine općine
Dugo Selo, drug Ivica Kulaš. Sa sve-
čanosti je upućeno i pozdravno pi-
smo drugu Titu s čvrstim obećanjem
za postizanje još većih radnih pobje-
da i pobjeda u razvoju socijalistič-
kih samoupravnih odnosa u sredini
tvornice.

Na kraju svećanosti održan je
kratak kulturno-umjetnički pro-
gram, a povodom jubileja izdana je
i monografija »Gorica«.

m.

Ugasio se jedan život

Prebrzo i prerano ugasio se život
drugarice Cobović Ivke tajnice Op-
ćinskog odbora CK Dugo Selo.

Teška i okrutna bolest pokosila je
njezin život tako brzo, da prosto ne
možemo vjerovati da više nema me-
đu nama drugarice Ivke. Rodila se,
odrasla i živjela u Dugom Selu. Du-
žnost OOCK vršila je 18 godina kao
i dužnost blagajnice »Društvo žena«

Nestanak drugarice Ivke mnogo
će iznenaditi dobrovoljne davaoče
krvi, jer mnogi od njih još ne znaju,
a mnogi ne vjeruju da više nema
drugarice Ivke.

Njezina briga za davaoče bila je
svesrdna i velika. Zalagala se da
pridobije što više davaoča jer je u-
vijek govorila: »Što više krvi, to više
spasjenih života«. Na samoj transfu-
ziji nije bilo davaoča za kojeg nije
našla dobru riječ, sa kojim nije sti-
gla porazgovarati. Znala ih je iz svih
sela napamet poimenočno pa čak
koliko puta je tko dao krv.

Isto tako bila je savjestan aktivi-
sta i blagajnik u društvu žena. Zala-
gala se da se sprovede u život svaki
zadatak. Okupljala oko sebe druga-
rice aktivistkinje koje su joj u sv-
koj prilici pružale svestranu pomoć.
Nije bilo niti sastanka SUBNOR-a
na kojem nije prisustvovala i prima-
la zadatke, da i u toj organizaciji
bude od koristi, jer je željela pomoći
u ostvarivanju ideala za koje je
položila život njezin drug Mato Co-
bović.

Mnogi čitaoci ovih redaka bit će
neugodno iznenađeni ovom tužnom
obavijesti o smrti drugarice Ivke,
jer se po ulicama još uvijek ljudi
pitaju »Zar zbilja je umrla drugari-
ca Ivka«.

Da zbilja je više nema među na-
ma jer smo se 1. lipnja oprostili od
nje na onom tužnom mjestu od kuda
više povratka nema.

Dugo smo stajali i sa bolom pro-
matrali onu crnu hladnu raku u ko-
ju je položeno tijelo drugarice Ivke,
jer nismo mogli shvatiti da je zbilja
tamo zauvijek ostavljeno, ali ostat
će nam u trajnoj uspomeni, jer je
bila prava drugarica, čovjek i prijat-
elj.

U ime aktivista Crvenog križa
»Društva žena« i SUBNOR-a Dugo
Selo još jednom kažemo: »Veliko ti
hvala drugarice Ivka na tvom trudu
i radu«.

Juraković Dragica
pred. OOCK

Dugo Selo. Svi ju znamo kao briž-
nog poštivanog i savjesnog radni-
ka kako na dužnostima za koje je
bila plaćena tako i na dobrovoljnim
radovima koje je od srca izvršava-
la. Nije žalila ni vremena, ni snage
a često puta niti svojih finansijskih
izdataka da sve što započne uspije,
jer joj je jedini cilj bio da svaki po-
sao uspije uredno, točno i na vrijeme.

Sjećamo se akcije Crvenog križa,
sakupljanje robe, papira i ostalog,
gdje se zalagala do maksimuma svo-
jih snaga, da svaka poduzeta akcija
uspije. Nije joj bilo teško u svako
doba izdati robu ili hranu onima ko-
jima je to bilo potrebno, a naročito
je imala srca i razumijevanja za
djecu kojoj je bila potrebna pomoć
Crvenog križa.

DUGOSELSKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo. Izlazi svakog 10. i 25. u mjesecu. Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo, Ulica braće Bobinec 21-a, tel. 72-319. Glavni i odgovorni urednik: JOSIP HORVAT, Urednik lista HRVOJE MEDIMOREC, Dugo Selo, Lenjinova 12, lektor: JOSIP TRNSKI. Uređuje urednički odbor: Ivan Vranić, Hrvoje Medimorec, Marija Belaić, profesor, Moja Crnić, Stjepan Turčinac, Dragutin Jakić, Josip Trupac i Josip Horvat. Tisak: IBG — tiskara »Zagreb«, Zagreb, Preradovićeve 21-23. Cijena pojedinom broju 3,00 dinara. Pretplata tromjesečna 10,00 dinara, polugodišnja 30,00, godišnja 60 dinara (u pretplatu je uračunata i poštarina). Pretplate se šalju na firo-ra-čun Narodnog sveučilišta Dugo Selo br. 30111-103-0363 kod SDK Dugo Selo. Rukopisi se ne vraćaju.